

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 16.05.2002 r.

DDF1-507/2/01/MP

DECYZJA nr DDF- 35 /02

Na podstawie art. 11 ust. 1 w związku z art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 122, poz. 1319 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego wszczętego z urzędu przeciwko:

- Mazowiecko - Kujawskiej Spółce Cukrowej S.A. w Toruniu i jej spółkom zależnym: Cukrowni "Borowiczki" S.A. w Płocku, Cukrowni "Brześć Kujawski" S.A. w Brześciu Kujawskim, Cukrowni "Dobrzelin" S.A. w Dobrzelinie, Cukrowni "Leśmierz" S.A. w Leśmierzu, Cukrowni "Malbork" S.A. w Malborku, Cukrowni "Mała Wieś" S.A. w Małej Wsi, Cukrowni "Nowy Staw" S.A. w Nowym Stawie, Cukrowni "Ostrowy" S.A. w Ostrowach,
- Poznańsko - Pomorskiej Spółce Cukrowej S.A. w Poznaniu i jej spółkom zależnym: Cukrowni "Gniezno" S.A. w Gnieźnie, Cukrowni "Gosławice" S.A. w Koninie, Cukrowni "Gryfice" S.A. w Gryficach, Cukrowni "Janikowo" S.A. w Janikowie, Cukrowni "Kluczewo" S.A. w Stargardzie Szczecińskim, Cukrowni "Kruszwica" S.A. w Kruszwicy, Cukrowni "Nakło" S.A. w Nakle, Cukrowni "Pruszcz" S.A. w Pruszczu Gdańskim, Fabryce Cukru w Tucznie S.A. w Tucznie, Cukrowni i Rafinerii "Witaszyce" S.A. w Witaszycach, Cukrowni "Zbiersk" S.A. w Zbiersku, Cukrowni "Zduny" S.A. w Zdunach, Cukrowni "Żnin" S.A. w Żnieniu,
- Lubelsko - Małopolskiej Spółce Cukrowej S.A. w Zamościu i jej spółkom zależnym: Cukrowni "Częstocice" S.A. w Ostrowcu Świętokrzyskim, Cukrowni "Klemensów" S.A. w Szczebrzeszynie, Cukrowni "Krasnystaw" S.A. w

Krasnymstawie, Cukrowni "Lublin" S.A. w Lublinie, Cukrowni "Łapy" S.A. w Łapach, Cukrowni "Opole" S.A. w Opolu Lubelskim, Cukrowni "Przeworsk" S.A. w Przeworsku, Cukrowni "Rejowiec" S.A. w Rejowcu, Cukrowni "Sokołów" S.A. w Sokołowie Podlaskim, Cukrowni "Werbkowice" S.A. w Werbkowicach, Cukrowni "Wozuczyn" S.A. w Wozuczynie,

- Śląskiej Spółce Cukrowej S.A. w Łosiu i jej spółkom zależnym: Cukrowni „Baborów” S.A. w Baborowie, Cukrowni „Cerekiew” S.A. w Ciężkowicach, Cukrowni i Rafinerii „Chybie” S.A. w Chybiu, Cukrowni „Jawor” S.A. w Jaworze, Cukrowni „Łagiewniki” S.A. w Łagiewnikach, Cukrowni „Małoszyn” S.A. w Malczycach, Cukrowni „Otmuchów” S.A. w Otmuchowie, Fabryce Cukru „Pastuchów” S.A. w Pastuchowie, Cukrowni „Pustków” S.A. w Pustkowie, Cukrowni „Racibórz” S.A. w Raciborzu, Cukrowni „Strzelin” S.A. w Strzelinie, Cukrowni „Świdnica” S.A. w Pszenniu, Cukrowni „Wieluń” S.A. w Wieluniu, Cukrowni „Wrocław” S.A. we Wrocławiu, Cukrowni „Wróblin” S.A. w Lewinie Brzeskim, Cukrowni „Ziębice” S.A. w Ziębicach

nie stwierdza się stosowania przez ww. przedsiębiorców praktyki ograniczającej konkurencję przez zawarcie porozumienia, polegającego na kontrolowaniu rynku zbytu cukru.

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej organem antymonopolowym lub Prezesem Urzędu, powziął wiadomość, że w siedzibie Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, zwanego dalej Ministerstwem Rolnictwa, doszło do spotkania prezesów czterech holdingów cukrowych, zwanych dalej Spółkami Cukrowymi, tj.: Mazowiecko - Kujawskiej Spółki Cukrowej S.A. w Toruniu, zwanej dalej MKSC, Poznańsko - Pomorskiej Spółki Cukrowej S.A. w Poznaniu, zwanej dalej PPSC, Śląskiej Spółki Cukrowej S.A. w Łosiu, zwanej dalej ŚSC, i Lubelsko - Małopolskiej Spółki Cukrowej S.A. w Zamościu zwanej dalej LMSC, na którym omawiana była między innymi sprawa kontrolowania sprzedaży cukru. Jednocześnie prasa poinformowała (por. „Gazeta Wyborcza” z dnia 22 maja 2001 r.), że w związku z sytuacją na rynku cukru („ceny spadają, gdyż na rynku jest

nadmiar ok. 150-170 tys. ton cukru, i zbliżają się do poziomu kosztów produkcji”) prezesi "zawarli porozumienie" dotyczące ograniczenia sprzedaży cukru odbiorcom w celu spowodowania wzrostu cen tego produktu.

W związku z powyższym organ antymonopolowy wszczął z urzędu postępowanie wyjaśniające celem wstępnego ustalenia, czy nastąpiło naruszenie przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 122, poz. 1319 ze zm.), zwanej dalej ustawą o ochronie konkurencji i konsumentów, polegające na zawarciu w dniu 16 maja 2001 r. przez Spółki Cukrowe zakazanego ustawą porozumienia.

W odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania wyjaśniającego Spółki Cukrowe (pismo -LMSC z dnia 6 czerwca 2001 r. L.dz. 639/01, MKSC z dnia 5 czerwca 2001 r. Nr ZO-rw-02/VI/2001, PPSC z dnia 5 czerwca 2001 r. L.dz. P/344/2001, ŚSC z dnia 4 czerwca 2001 r. Nr DN/1557-V/2001) potwierdziły fakt spotkania w Ministerstwie Rolnictwa, jednakże zaprzeczyły jakoby na spotkaniu tym doszło do zawarcia jakiegokolwiek porozumienia. W ww. pismach LMSC, MKSC, PPSC i ŚSC podkreśliły, że omawiana była jedynie aktualna sytuacja na rynku cukru i dodały, że od dnia 15 kwietnia 2001 r. nie miały miejsca inne spotkania przedstawicieli Spółek Cukrowych. Natomiast w poszczególnych Spółkach Cukrowych odbyły się spotkania - narady z prezesami (przedstawicielami zarządów) podległych cukrowni, na których omawiana była aktualna sytuacja ekonomiczna cukrowni, bieżące sprawy organizacyjno-techniczne związane z gospodarką remontową oraz z przedsięwzięciami inwestycyjnymi w zakresie remontów i modernizacji itp.

Przeprowadzona przez organ antymonopolowy analiza nadesłanych przez Spółki Cukrowe danych dotyczących wielkości dziennej sprzedaży cukru przez poszczególne cukrownie w okresie od 14 maja do 30 czerwca 2001 r. (okres badawczy obejmował 2 dni przed spotkaniem w Ministerstwie Rolnictwa i 45 dni po tym spotkaniu) wskazała, że mogło dojść do naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w aspekcie kontrolowania lub ograniczania zbytu cukru. Wobec powyższego organ antymonopolowy wszczął z urzędu postępowanie antymonopolowe przeciwko Spółkom Cukrowym i zgrupowanym w nich cukrowniom

pod zarzutem stosowania praktyki ograniczającej konkurencję przez zawarcie zakazanego ustawą porozumienia, polegającego na ograniczaniu lub kontrolowaniu zbytu cukru, co może stanowić naruszenie art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, o czym wszystkie strony postępowania, tj. 52 przedsiębiorców, zostały zawiadomione pismem z dnia 2 sierpnia 2001 r.

W odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania antymonopolowego cukrownie zaprzeczyły zawarciu porozumienia, podkreślając, że decyzje o wielkości sprzedaży cukru i poziomie cen zbytu podejmowały samodzielnie, zgodnie z prowadzoną własną polityką handlową, uwarunkowaną ograniczeniami prawnymi, wynikającymi z ustawy z dnia 24 sierpnia 1994 r. o regulacji rynku cukru i przekształceniach własnościowych w przemyśle cukrowniczym (Dz. U. Nr 98, poz. 473 z późn. zm), zwanej dalej ustawą cukrową, dotyczącymi limitowania sprzedaży cukru oraz jego ceny minimalnej. Ponadto polityka ta uwzględnia zachowanie innych przedsiębiorców wprowadzających cukier do obrotu na rynek krajowy oraz aktualną sytuację rynkową, w tym popyt na cukier i jego podaż. Podporządkowana jest także realizacji planu finansowego cukrowni. Polityka handlowa w kampanii 1999/2000 i 2000/2001 prowadzona była na podobnych zasadach. Cukrownie zaprzeczyły również, że w okresie od 14 maja do 30 czerwca 2001 r. miały miejsce przypadki odmowy sprzedaży cukru.

Faktu zawarcia porozumienia nie potwierdziły również Spółki Cukrowe, które podkreśliły, że podległe im cukrownie prowadzą niezależną i samodzielną politykę handlową. Ponadto wskazały, iż ich działalność w stosunku do zależnych cukrowni ogranicza się jedynie do przydziału im przyznanych przez Ministerstwo Rolnictwa limitów produkcyjnych cukru oraz do bieżącej oceny realizacji sprzedaży cukru w poszczególnych kwartałach i stosowania cen jego zbytu. Spółki Cukrowe zwróciły także uwagę, że zgodnie z nadanym statutem prowadzą działalność gospodarczą:

- usługową, głównie w zakresie zarządzania, marketingu i usług finansowych,
- handlową, w tym eksportową i importową, na rzecz spółek, których są współwłaścicielami oraz konfekcjonowanie towarów i obrót prawami majątkowymi,

- inwestycyjną, w szczególności związaną z postępowem technicznym, rozwojem bazy surowcowej i ochroną środowiska.

Jednocześnie PPSC i LMSC poinformowały, iż w 2001 r. dokonały zakupu cukru od podległych im cukrowni.

W toku przeprowadzonego postępowania antymonopolowego Prezes Urzędu ustalił, co następuje:

Działalność przemysłu cukrowniczego jest regulowana przepisami ustawy cukrowej, która powołała do życia cztery Spółki Cukrowe skupiające 48 cukrowni, czyli 76% wszystkich cukrowni w Polsce. Pozostałe 17 cukrowni prowadzi działalność poza Spółkami Cukrowymi.

Cukrownie w swojej działalności oraz prowadzonej polityce handlowej zobligowane są ustawą cukrową, która określa zasady ustalania wielkości produkcji i sprzedaży cukru na zaopatrzenie rynku krajowego oraz na eksport. Ustawa cukrowa wprowadziła limitowanie krajowej produkcji cukru, polegające na ustalaniu corocznie przez Radę Ministrów w drodze rozporządzenia, na wniosek Ministra Rolnictwa, kwot produkcji cukru (kwota A i kwota B). Kwota A stanowi maksymalną ilość cukru, jaka może być wyprodukowana w czasie kampanii cukrowniczej danego roku i przeznaczona do zaopatrzenia rynku krajowego, zaś kwota B stanowi maksymalną ilość cukru, jaka może być wyprodukowana w czasie kampanii cukrowniczej danego roku i przeznaczona na eksport w postaci cukru lub wyrobów przetworzonych z zastosowaniem dopłat. Nadwyżka produkcji cukru ponad ustalone kwoty A i B stanowi kwotę C, która może być przeznaczona wyłącznie na eksport bez zastosowania dopłat.

Zasady przydziału poszczególnym cukrowniom przyznanych limitów produkcyjnych ustalane są przez Spółki Cukrowe, natomiast wielkość sprzedaży cukru na rynek krajowy przez cukrownie w poszczególnych kwartałach roku obrachunkowego ustalana jest decyzją Ministra Rolnictwa. W kampanii 1999/2000 i 2000/2001 podział ten został ustanowiony w następujących proporcjach:

- od 1 października do 31 grudnia - 22,5%,
- od 1 stycznia do 31 marca - 25%,

- od 1 kwietnia do 31 czerwca - 25%,
- od 1 lipca do 30 września - 27,5%.

Powyższe kwoty mogą być przesuwane pomiędzy kwartałami w następujący sposób:

- do wysokości 25% z następnego kwartału oraz
- do wysokości 50% z poprzedniego kwartału.

Oznacza to, że przyznany limit sprzedaży cukru może być powiększony o 25% limitu sprzedaży z następnego kwartału, a 50% limitu, który nie został wykorzystany w danym kwartale może być sprzedane w następnym kwartale.

Ustawa cukrowa wprowadza także cenę minimalną cukru, która ustanawiana jest co roku w rozporządzeniu Rady Ministrów w sprawie ustalenia dla producentów minimalnej ceny zbytu cukru na rynku krajowym. W przypadku wprowadzenia na rynek krajowy cukru po cenie niższej niż minimalna producenci zobowiązani są do wnoszenia opłat sankcyjnych w wysokości 100% wartości sprzedanego cukru, liczonych według ceny minimalnej. W badanym okresie cena minimalna cukru wynosiła 1,92 zł/kg netto.

Powyższe zasady są obowiązujące dla wszystkich cukrowni bez względu na formę własności, w tym dla cukrowni objętych postępowaniem.

Z analizy materiału dowodowego wynika, iż w każdej cukrowni ok. 30% sprzedaży stanowi cukier w opakowaniach 1 kg, a ok. 70% cukier w workach 50 kg. Niewielki procent sprzedaży dotyczy tak zwanej „galanterii cukrowniczej”, tj.: cukru pudru, kostki rafinowanej, cukru żelującego itp. Cukrownie wchodzące w skład Spółek Cukrowych posiadają zbliżoną strukturę odbiorców we wszystkich segmentach rynku, tj.: odbiorców przemysłowych, hurtowników, sieci handlowe i detalistów.

Z nadesłanych przez strony informacji i dokumentów wynika, że decyzje cenowe podejmowane są w cukrowniach samodzielnie, z zachowaniem ceny minimalnej. Ponadto jak wynika z analizy materiału dowodowego, przy podejmowaniu decyzji o wielkości i cenie sprzedaży poszczególne cukrownie uwzględniają różne czynniki, m.in. takie jak:

- płynność finansowa - 27 cukrowni,
- wielkość spłat kredytów skupowych - 11 cukrowni,

- wielkość zakupów cukru, terminy oraz formy płatności, w tym udzielone kredyty kupieckie - 14 cukrowni,
- aktualna sytuacja na rynku cukru, w tym zachowania rynkowe konkurentów oraz wielkość i intensywność popytu - 32 cukrownie,
- zdolność magazynowa - 3 cukrownie,
- współpraca z odbiorcą, w tym jego rodzaj - 27 cukrowni.

Produkcja cukru w Polsce ma charakter sezonowy ze względu na warunki klimatyczne i technologiczne i trwa dwa - trzy miesiące w roku. Sezonowością charakteryzuje się również sprzedaż cukru realizowana w oparciu o zasadę zmniejszonej sprzedaży w I kwartale roku, stopniowego zwiększania w II i III kwartale i maksymalnej sprzedaży w IV kwartale. Powyższa tendencja wynika ze zwiększonego zapotrzebowania na cukier w zakładach przetwórczych w miesiącach letnich (maj - wrzesień), zaś w IV kwartale wiąże się z koniecznością pozyskania środków na prowadzenie kampanii cukrowniczej.

Na podstawie zebranego materiału dowodowego organ antymonopolowy przeprowadził analizę wielkości dziennej sprzedaży cukru w okresie od 14 maja do 30 czerwca 2001 r., tj. w okresie obejmującym dwa dni przed spotkaniem Spółek Cukrowych w Ministerstwie Rolnictwa i 45 dni po tym spotkaniu. Analiza wykazała, że w dniach od 17 do 23 maja 2001 r. miał miejsce gwałtowny - o znacznej skali - wzrost sprzedaży cukru. Wzrost ten rozpoczął się w dniu 17 maja 2001 r. i następował dalej w kolejnych dniach, do dnia 22 maja 2001 r. włącznie. W dniu 17 maja sprzedaż wzrosła w 3 cukrowniach, w dniu 18 maja w 9 cukrowniach, w dniu 21 maja w 11 cukrowniach, zaś w dniu 22 maja w 5 cukrowniach. W dniu 23 maja sprzedaż cukru zmalała w 36 cukrowniach, osiągając w 32 przypadkach poziom niższy niż przed datą 17 maja 2001 r. Sprzedaż na niższym poziomie utrzymywała się - w zależności od cukrowni - przez okres od 4 do 22 dni. W pozostałych 11 cukrowniach sprzedaż w badanym okresie utrzymywała się na tym samym poziomie. Natomiast 2 cukrownie w badanym okresie nie prowadziły sprzedaży cukru.

Jako przyczyny wzmożonej sprzedaży cukru cukrownie najczęściej wskazywały:

- pojawiające się w mediach informacje o prognozowanej zwyżce cen cukru (6 cukrowni),

- konieczność realizacji limitu kwartalnego (5 cukrowni),
- zwiększone zapotrzebowanie na cukier ze strony odbiorców (16 cukrowni),
- konieczność realizacji wcześniej zawartych umów (7 cukrowni),
- potrzeby finansowe spółki (5 cukrowni).

Jako przyczyny zmniejszonej sprzedaży, cukrownie najczęściej wymieniały:

- zmniejszenie popytu na cukier (18 cukrowni),
- wzrost cen zbytu (4 cukrownie),
- wykonanie limitów sprzedaży (3 cukrownie).

Ponadto cukrownie podnosiły, iż sprzedaż cukru w okresie maj-czerwiec 2001 r. kształtowała się na zbliżonym poziomie, jak w analogicznym okresie roku 2000. Potwierdziła to analiza materiału dowodowego dotyczącego wielkości sprzedaży cukru w okresie od 14 maja do 30 czerwca 2000 r., z której wynika, że w przypadku 28 cukrowni odnotowano niewielki spadek sprzedaży, zaś w jednym przypadku sprzedaż była na tym samym poziomie.

Niezależnie od powyższego w toku postępowania Prezes Urzędu przeprowadził badanie rynkowe, którym objętych zostało 46 największych odbiorców cukru wskazanych przez cukrownie (pisma z dnia 17 października 2001 r. Nr DDF1-507/2/01/MP i z dnia 19 listopada 2001 r. Nr DDF1-507/2/01/MP) pod kątem ustalenia, czy miała miejsce odmowa sprzedaży cukru ze strony jakiegokolwiek cukrowni. Wszyscy ankietowani nabywcy potwierdzili, że w badanym okresie nie miały miejsca przypadki odmowy sprzedaży cukru. Ponadto jako przyczyny wzmożonych zakupów cukru w dniach 18 - 22 maja 2001 r. wskazali zwiększony popyt na ten produkt oraz pojawiające się w mediach informacje o planowanych podwyżkach cen. Natomiast na okoliczność zmniejszenia zakupów w okresie od dnia 23 maja do 22 czerwca 2001 r., ich zdaniem, miał wpływ zmniejszony popyt na rynku przez indywidualnych odbiorców, wysokie stany magazynowe oraz uzyskanie kontyngentu na zakup cukru z importu. W oparciu o ten materiał organ antymonopolowy nie stwierdził przypadków odmowy sprzedaży cukru przez cukrownie.

Oprócz badania wielkości sprzedaży w toku postępowania przeprowadzona została również analiza cen cukru, stosowanych w okresie od dnia 14 maja do

29 czerwca 2001 r. Z analizy tej wynika, że w omawianym okresie miał miejsce wzrost cen zbytu cukru. Wzrost ten nie nastąpił jednocześnie we wszystkich cukrowniach i nie kształtował się na jednakowym poziomie. Jako pierwsze podniosły ceny cukrownie zrzeszone w PPSC, a następnie cukrownie z MKSC, LMSC i ŚSC. W badanym okresie ceny cukru były niższe niż w analogicznym okresie 2000 r. (w 2000 r. cena minimalna wynosiła 1,71 zł/kg) i w wyniku podwyżki nie osiągnęły poziomu z tego roku. Również skala wzrostu cen w 2001 r. była znacznie niższa (średnio wzrost o ok. 14,6%) od skali wzrostu cen w 2000 r. (średnio wzrost o ok. 20,9%). W rezultacie podwyżki, średnie ceny cukru ukształtowały się na poziomie 2,04 - 2,20 zł/kg, zaś w analogicznym okresie 2000 r. na poziomie 2,49 - 2,67 zł/kg.

Organ antymonopolowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów za praktykę ograniczającą konkurencję uznaje się porozumienia, których celem lub skutkiem jest wyeliminowanie, ograniczenie lub naruszenie w inny sposób konkurencji na rynku właściwym, polegające na ograniczaniu lub kontrolowaniu produkcji lub zbytu. W sprawie wszczętej z urzędu ciężar dowodu spoczywa na organie antymonopolowym. Prowadzone postępowanie miało zatem na celu zbadanie, czy przedsiębiorcy, przeciwko którym je wszczęto, tj. wskazane Spółki Cukrowe i podległe im cukrownie, zawarli porozumienie polegające na kontrolowaniu zbytu cukru.

Zakazane ustawą o ochronie konkurencji i konsumentów porozumienie nie musi mieć sformalizowanej, pisemnej formy. Jest to każde podjęte w jakiegokolwiek formie uzgodnienie przedsiębiorców skierowane przeciwko osobom trzecim, niebędącym stronami postępowania. Dla uznania działań przedsiębiorców, w określonym zakresie, za sprzeczne z ustawą wystarczy stwierdzenie, iż ograniczali oni swoją swobodę w stosunkach z osobami trzecimi na podstawie poczynionego wspólnie uzgodnienia. Zasadniczą kwestią jest udowodnienie przedsiębiorcom świadomej współpracy w celu osiągnięcia współdziałania i koordynacji ich postępowania, prowadzącej do wywarcia wpływu na sposób prowadzenia polityki handlowej kontrahentów oraz uniknięcia ryzyka konkurencji. Skutkiem więc takiego działania

jest ograniczenie gry sił rynkowych. Stwierdzenie praktyki ograniczającej konkurencję następuje wówczas przez stwierdzenie zaistnienia określonych, wspólnych dla tych przedsiębiorców, zachowań. Ocena, czy rzeczywiście istnieje uzgodnione działanie, musi zostać dokonana z uwzględnieniem całokształtu okoliczności charakteryzujących rynek i jego strukturę.

W toku przeprowadzonego przez Prezesa Urzędu postępowania antymonopolowego nie znaleziono dowodów bezpośrednich wskazujących, że strony zawarły, na przykład w formie pisemnej, jakiegokolwiek zabronione ustawą o ochronie konkurencji i konsumentów porozumienie. Badania obejmujące analizę działań i zachowań Spółek Cukrowych i podległych im cukrowni również nie dostarczyły dowodów pośrednich na to, że zostało zawarte w jakiegokolwiek innej formie porozumienie o charakterze ograniczającym konkurencję. Nie ma więc podstaw do uznania w oparciu o zebrany materiał, że działania Spółek Cukrowych i cukrowni były uzgodnione i zmierzały do ograniczenia konkurencji na rynku cukru w postaci kontrolowania zbytu cukru. Całokształt okoliczności występujących na tym rynku w badanym okresie oraz w analogicznym okresie roku poprzedzającego wskazuje, że wzrost sprzedaży cukru w dniach od 14 maja do 30 czerwca 2001 r. wynikał ze zwiększającego się corocznie popytu w II kwartale roku.

Sprzedaż cukru odbywa się z uwzględnieniem rygorów ciążących na cukrowniach, tj. limitów sprzedaży oraz ceny minimalnej. Ustawowa regulacja rynku cukru sprawia, iż zarówno polityka handlowa jak i cenowa jest prowadzona we wszystkich cukrowniach w oparciu o podobne zasady, zaś występujące w cukrownictwie stałe tendencje w zakresie sprzedaży, zmienność wielkości sprzedaży oraz okresy jej zmian mogą powodować podobieństwo zachowań rynkowych.

Wobec powyższego, wzrostu sprzedaży cukru oraz jej spadku w okresie od 14 maja do 30 czerwca 2001 r. organ antymonopolowy nie uznał za skutek porozumienia ograniczającego konkurencję. Co najwyżej można mówić tu o tzw. zachowaniach paralelnych, które wyrażają się w świadomych, zindywidualizowanych działaniach dostosowawczych do sytuacji na rynku. Zachowania paralelne polegają na racjonalnym dopasowaniu się do istniejącej sytuacji rynkowej. Takie zdarzenia są więc różne od sytuacji, w których uczestnicy rynku świadomie i celowo uzgadniają

swoje zachowania. Utrwalona praktyka orzecznicza w tym zakresie (por. wyroki sądu antymonopolowego: z dnia 11 czerwca 1997 r., sygn. akt XVII Ama 17/97 oraz z dnia 1 marca 1993 r., sygn. akt XVII Amr 37/92) wyraźnie odróżnia takie zachowania od zakazanych prawem porozumień ograniczających konkurencję.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

Zgodnie z art. 78 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów od niniejszej decyzji przysługuje stronom odwołanie do sądu antymonopolowego - za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - w terminie dwutygodniowym od daty jej doręczenia.

Z upoważnienia Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Marek Wojtkiewicz
Dyrektor
Departamentu Instytucji Finansowych,
Usług i Rolnictwa

Otrzymują:

1. Mazowiecko - Kujawska Spółka Cukrowa S.A., ul. Kraszewskiego 40, 87-100 Toruń
2. Poznańsko - Pomorska Spółka Cukrowa S.A., ul. Mickiewicza 35, 60-959 Poznań
3. Lubelsko - Małopolska Spółka Cukrowa S.A., ul. Rynek Wielki 6, 24-400 Zamość
4. Śląska Spółka Cukrowa S.A., ul. Główna 1, 49-330 Łosiów
5. Cukrownia "Borowiczki" S.A., Plac Witosa 1, 09-408 Płock
6. Cukrownia "Brześć Kujawski" S.A., ul. Traugutta 1, 87-880 Brześć Kujawski
7. Cukrownia "Dobrzelin" S.A., 99-319 Dobrzelin
8. Cukrownia "Leśmierz" S.A., 95-044 Leśmierz
9. Cukrownia "Malbork" S.A., ul. Sikorskiego 13, 82-200 Malbork
10. Cukrownia "Mała Wieś" S.A., 09-460 Mała Wieś
11. Cukrownia "Nowy Staw" S.A., ul. Mickiewicza 16, 82-230 Nowy Staw
12. Cukrownia "Ostrowy" S.A., 99-350 Ostrowy
13. Cukrownia "Gniezno" S.A., ul. Wrzesińska 28, 62-200 Gniezno
14. Cukrownia "Gosławice" S.A., ul. 150-lecia Cukrownictwa 1, 62-506 Konin
15. Cukrownia "Gryfice" S.A., ul. Fabryczna 2, 72-300 Gryfice
16. Cukrownia "Janikowo" S.A., ul. Topolowa 1, 88-160 Janikowo
17. Cukrownia "Kluczewo" S.A., ul. Broniewskiego 23, 73-102 Stargard Szczeciński
18. Cukrownia "Kruszwica" S.A., ul. Niepodległości 38/40, 88-150 Kruszwica
19. Cukrownia "Nakło" S.A., ul. Cukrowników 1, 69-100 Nakło n. Notecią
20. Cukrownia "Pruszcz" S.A., ul. Chopina 17, 83-000 Pruszcz Gdański

21. Fabryka Cukru w Tucznie S.A., 88-126 Tucznio
22. Cukrownia i Rafineria "Witaszyce" S.A., ul. Kolejowa 19, 63-230 Witaszyce
23. Cukrownia "Zbiersk" S.A., 62-830 Zbiersk
24. Cukrownia "Zduny" S.A., ul. 3 Maja 3, 63-760 Zduny
25. Cukrownia "Żnin" S.A., ul. Janickiego 1, 88-400 Żnin
26. Cukrownia "Częstocice" S.A., ul. Świętokrzyska 27, 27-400 Ostrowiec Świętokrzyski
27. Cukrownia "Klemensów" S.A., ul. Słodka 3, 22-460 Szczepleszyn
28. Cukrownia "Krasnystaw" S.A., 22-300 Krasnystaw
29. Cukrownia "Lublin" S.A., ul. Krochmalna 13, 20-954 Lublin
30. Cukrownia "Łapy" S.A., 18-100 Łapy
31. Cukrownia "Opole" S.A., ul. Fabryczna 23, 24-300 Opole Lubelskie
32. Cukrownia "Przeworsk" S.A., ul. Lubomirskich 1 b, 37-200 Przeworsk
33. Cukrownia "Rejowiec" S.A., ul. Fabryczna 16, 22-100 Rejowiec
34. Cukrownia "Sokołów" S.A., ul. Fabryczna 1, 08-300 Sokołów Podlaski
35. Cukrownia "Werbkowiec" S.A., 22-550 Werbkowiec
36. Cukrownia "Wożuczyn" S.A., 22-642 Wożuczyn
37. Cukrownia „Baborów” S.A., ul. Powstańców 83, 48-120 Baborów
38. Cukrownia „Cerekiew” S.A., ul. Fabryczna 13, 47-260 Polska Cerekiew
39. Cukrownia i Rafineria „Chybie” S.A., 43-422 Chybie
40. Cukrownia „Jawor” S.A., 59-400 Jawor
41. Cukrownia „Łagiewniki” S.A., ul. Przemysłowa 2, 55-061 Łagiewniki
42. Cukrownia „Małozyn” S.A., ul. Sienkiewicza 26, 59-130 Małozyn
43. Cukrownia „Otmuchów” S.A., 49-250 Otmuchów
44. Fabryka Cukru „Pastuchów” S.A., 58-115 Pastuchów
45. Cukrownia „Pustków” S.A., ul. Parkowa 1, 55-040 Kobierzyce 2
46. Cukrownia „Racibórz” S.A., ul. 1 Maja 4, 47-400 Racibórz
47. Cukrownia „Strzelin” S.A., ul. Ząbkowicka 53, 57-100 Strzelin
48. Cukrownia „Świdnica” S.A., 58-125 Pszenno
49. Cukrownia „Wieluń” S.A., ul. Długosza 5, 98-300 Wieluń
50. Cukrownia „Wrocław” S.A., Al. Poprzeczna 37, 50-961 Wrocław
51. Cukrownia „Wróblin” S.A., ul. Powstańców Śl. 30, 49-340 Lewin Brzeski
52. Cukrownia „Ziębice” S.A., ul. Przemysłowe 34, 57-220 Ziębice.